

Список використаних джерел

1. Коваль Л. В. Професійна підготовка майбутніх учителів початкової школи: технологічна складова : монографія [текст] / Л. В. Коваль. – Донецьк: Юго-Восток, 2009. – 375 с.
2. Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи [текст] // Бібліотека з освітньої політики / під заг. ред. О. В. Овчарук. – К.: «К.І.С.», 2004. – 112 с.
3. Кремень В. Г. Нові вимоги до якісної освіти [текст] / В. Г. Кремень // Освіта України. – 2006. – № 45-46. – С. 6–7.
4. Савченко О. П. Компетентнісний підхід у сучасній вищій школі. е-журнал «Педагогічна наука: історія, теорія, практика, тенденції розвитку». Випуск №3 [2010].

***Виноградська Голда Євгенівна,**
аспірантка ІПО НАПН України,
Президент ГС «Національне галузеве
партнерство в легкій промисловості України»*

ПРОБЛЕМИ РАННЬОЇ ПРОФОРІЄНТАЦІЇ МОЛОДІ В ІНДУСТРІЇ МОДИ: З ДОСВІДУ FASHION GLOBUS UKRAINE

Анотація. У статті доведена актуальність профорієнтації як суспільної проблеми, що викликана необхідністю подолання протиріч між потребами ринку праці в індустрії моди і професійними спрямуваннями молоді. Визначено аспекти підготовки молодих людей до професійного самовизначення в професіях, пов'язаних з дизайном.

Ключові слова: профорієнтація, індустрія моди, професійне самовизначення, роботодавці галузі.

Проблема сучасного дизайну в тому, що бути дизайнером стало модно. Це престижно, красиво. Зовнішня обгортка індустрії моди манить молодь спокусами: міжнародні виставки, покази, незліченні інтерв'ю, вітрини шоу-румів, роялті тощо. Мало хто розуміє, скільки кропіткої роботи та таланту стоїть за всім цим. Але, іноді навіть отримавши престижну освіту в галузі моди, багато молодих дизайнерів стикаються з проблемою: «Де брати натхнення? Що робити в обраній професії?». Якщо виникають такі труднощі, то, швидше за все, ці люди потрапили в цю сферу помилково. Іншою

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ДИЗАЙНУ ТА ДИЗАЙН-ОСВІТИ У ВИМІРАХ СУЧАСНОСТІ

проблемою на рівні держави є перенасиченість ринку праці фахівцями, які не можуть себе реалізувати в обраній професії.

В основі процесу вибору професійного шляху лежить прагнення людини до реалізації свого професійного потенціалу, досягнення нею вершин професійної майстерності в обраній сфері трудової діяльності. Реалізується така мета також і завдяки системи професійної орієнтації, яка покликана забезпечити умови для усвідомлення людиною ставлення до себе як майбутнього суб'єкта професійної праці та поведінки, що передбачає здійснення нею розгорнутого в часі й відносно самостійного пошуку професій з урахуванням, передусім, власних інтересів і можливостей, а лише згодом – кон'юнктури ринку праці. Співвіднесення особистістю своєї мети, мотивів, властивостей і можливостей із потребами суспільства, емоційне переживання цього процесу виступає механізмом розвитку її професійного самовизначення [1, с.34].

Професійне самовизначення не зводиться до одномоментного акту вибору професії і не закінчується із завершенням професійної підготовки за обраною спеціальністю. Професійне самовизначення здійснюється впродовж усього професійного життя: особистість постійно рефлексує, переосмислює своє професійне буття і самостверджується у професії.

Здійснюваний школярами вибір професії має різний психологічний зміст. Він може виражати не стільки індивідуальні схильності, скільки загальні тенденції психологічних особливостей віку. У молодшому і середньому шкільному віці вибір професії часто відбувається під впливом зовнішніх обставин [5, с.29]. І тільки у старшому шкільному віці проблема вибору життєвого шляху, як правило, вирішується на основі аналізу і обмірковування всіх умов, що впливають на результативність професійного самовизначення. На думку В. Сидоренка, професійне самовизначення – складний, часом суперечливий процес, в основі якого лежить цілком виправдане прагнення молодшої людини до самостійності, у той час як вона ще не в змозі обійтися без кваліфікованої допомоги школи, сім'ї [4, с.7].

Аспектами підготовки молодшої людини до професійного самовизначення є:

- формулювання установки на власну активність та самопізнання як основи професійного самовизначення;
- ознайомлення зі світом професій, кон'юнктурою ринку праці, правилами вибору професії;
- забезпечення самопізнання та формування "образу Я" як суб'єкта професійної діяльності;

- організація аналізу різних видів професійної діяльності, враховуючи спорідненість їх за психологічними ознаками і подібність до вимог людини;
- уміння зіставляти “образ Я” з вимогами професій до особистості та кон’юнктурою ринку праці й створювати на цій основі професійний план та його перевіряти;
- створення умов для перевірки можливостей самореалізації в різних видах професійної діяльності шляхом організації професійних проб;
- забезпечення розвитку професійно важливих якостей особистості;
- формулювання мотивації і психологічної готовності до зміни професії і переорієнтації на нову діяльність;
- виховування загальнолюдських та загальнопрофесійних якостей і розуміння потреб суспільства.

Соціальний та науково-технічний прогрес розширює можливості професійного вибору учнівської молоді в індустрії моди. Причому сьогоднішні школярі можуть обирати в кілька сотень разів більше професій, ніж їх ровесники початку ХХ століття. Адже протягом століття виникла значна кількість нових професій – сучасні нормативні професіографічні документи нараховують їх біля 40 тисяч. Завдяки цьому стає можливим обрати саме ту професію, яка повинна відповідати намірам, потребам і можливостям особистості. Тобто не обов’язково бути саме дизайнером, щоб реалізувати себе в дизайні чи моді. Є багато нових цікавих професій: інженер 3D-друку, аналітик моди, психолог по роботі зі споживачами, розробник нових матеріалів, екоексперт, стиліст, фотограф, фешн-журналіст, байер.

Проте, незважаючи на існуючі можливості, сучасна молодь має недостатню психологічну підготовленість до свідомого професійного вибору. Така невідповідність призводить до того, що молодь звужує для себе індивідуальність вибору професії, замінюючи цю можливість копіюванням поведінки інших людей, піддаючись впливу випадкових порад друзів чи знайомих, обираючи професію відповідно до уявлень про престижність у сучасному суспільстві [6, с.125]. Безвідповідальні і нічим не обґрунтовані рішення призводять до того, що протягом усього життя людина буде незадоволена своїм випадковим вибором, а ринок праці має профіцит та дефіцит на багато спеціальностей.

Досвід державно-приватного партнерства у підготовці кадрів для української індустрії моди України ГС «Національне галузеве партнерство в легкій промисловості України «ФЕШЕН ГЛОБУС УКРЕЙН» з 2015р дозволяє зробити висновки, що дефіцит кадрів у галузі виникає тоді, коли професії не цікавлять майбутніх абітурієнтів, не має комплексної фахової підготовки, а є тільки жорсткі вимоги роботодавців і, як результат, – професії втрачають

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ДИЗАЙНУ ТА ДИЗАЙН-ОСВІТИ У ВИМІРАХ СУЧАСНОСТІ

престижність, а випускники стикаються із труднощами під час працевлаштування. За останні 8 років було зроблено ГС «ФЕШЕН ГЛОБУС ЮКРЕЙН» було створено десятки проектів з популяризації професій фешн індустрії, профорієнтації молоді в цьому секторі в усіх регіонах України, привертання увагу школярів та їх батьків до осмисленого вибору професійного шляху.

Будь яка галузь має розвиватися системно: від освіти – до просування результатів продуктів виробництва, однак без якісного кадрового забезпечення вона не має перспектив розвитку. Fashion-індустрія – це локомотив легкої промисловості, у якій всі ланки виробничих процесів потребують фахівців високого рівня. В Україні сьогодні налічується 120 закладів професійної освіти – сучасних провайдерів якісних послуг у сфері підготовки робітничих кадрів в усіх регіонах України, які здійснюють професійну підготовку фахівців швейного профілю – спеціалістів, які реалізують всі задуми дизайнерів та виробництв одягу. Саме із закладів професійної освіти розпочинають свою кар'єру молоді люди, які створюють моду. Проведене ГС «ФЕШЕН ГЛОБУС ЮКРЕЙН» у грудні 2022 р. опитування випускників ЗП(ПТ)О швейного профілю і аналіз відповідей респондентів свідчить, що велика частка випускників демонструють інтереси і бажання постійно розвиватися у вибраних швейних професіях, як факт на користь цілеспрямованого, вмотивованого і свідомого розвитку власної професійної компетентності [2, с.47].

Страшна конкуренція в індустрії моди доводить, що немає ніякого сенсу займатися дизайном людям, які шукають тільки визнання, слави і грошей. Швидше за все, таких дизайнерів чекає розчарування. І навпаки, люди, мотивовані любов'ю до дизайну (а не до свого місця в ньому) і внутрішньою необхідністю постійно створювати предмети незалежно від комерційного результату, мають шанс досягти великих висот. Тому що дизайнери, зрушені істинною мотивацією, мають високу резистентність до невдач і труднощів у своїй кар'єрі. Адже незалежно від комерційних невдач вони роблять те, до чого у них лежить душа, – створюють дизайн. Довго і наполегливо.

Сучасний ринок праці в індустрії моди вимагає працівників значного рівня компетентності, мобільності та вмотивованості, що обумовлюється галузевими виробничими інноваціями. Саме тому перспективним залишається вивчення причин і шляхів ефективної профорієнтації молоді із залученням роботодавців, громадськості, ЗМІ.

Список використаних джерел

1. Балл Г. (2014) Професійна орієнтація. Підручник Кіровоград УДК 37.047+331.548 ББК 88.411.9 П 84
2. Виноградська, Г. Дієва профорієнтація в індустрії моди / Голда Виноградська // Професійно-технічна освіта. – 2021. – № 3. – С. 47–49.
3. Виноградська, Г. "Професія творити моду" - яскравий проєкт синергії освіти та бізнесу / Голда Виноградська // Професійно-технічна освіта. – 2021. – № 2. – С. 42–45.
4. Гуцан Н.Л. Сучасні проблеми профорієнтаційної роботи зі старшокласниками// Трудове навчання – 2009 - №11. – с.6-12.
5. Кавецький В. (2008) Мотиваційна основа вибору професії школярами // Трудова підготовка в закладах освіти. - № 3 – с. 29-35
6. Пономаренко Л., Стельмах Н., Ніколюк Л. (2009) Розвиток професійної орієнтації в Україні: Науково-допоміжний бібліографічний покажчик УДК 016:37 ББК 91.9:74 Р 64

Гнатюк Ігор Євгенович,
кандидат фізико-математичних наук, доцент кафедри дизайну;
Ткачук-Туркевич Серж Олександрович, викладач,
Арт академія сучасного мистецтва імені Сальвадора Далі

МЕТОДИ ОПТИМІЗАЦІЇ КОМП'ЮТЕРНИХ РЕСУРСІВ ПРИ ОБЧИСЛЕННІ (РЕНДЕРИНГУ) МАСШТАБНИХ ТРИВИМІРНИХ СЦЕН

Обґрунтування актуальності. У сучасному світі 3D-графіка знайшла застосування у багатьох сферах людського життя. Її широко використовують в індустрії ігор, архітектури, реклами, кіно, графічного дизайну тощо. Використання такого виду графіки пояснюється можливостями візуалізувати абсолютно будь-який предмет чи локацію, створити будь-який візуальний образ із вражаючою анімацією, освітленням та матеріалами. Проте 3D-графіка має вагомий недолік: робота із нею завжди вимагає значних обчислювальних потужностей. Із зростанням складності тривимірних сцен, збільшенням їхньої реалістичності, покращенням якості та деталізації, зростають і вимоги до потужності комп'ютерів. Разом із появою тривимірної графіки, з'явилася і її оптимізація — дії, спрямовані зменшити використання